

Przegląd Prasy Z.S.R.R. i emigracji rosyjskiej

TREŚĆ:

I. Polityka zagraniczna ZSRR i stosunek do zagadnień między- narodowych	Str.	1
II. Ustrój państwowy i administracyjny	"	3
III. Życie partyjne	"	3
IV. Sprawy narodowościowe	"	4
V. Polityka socjalna i zawodowa	"	5
VI. Stosunek emigracji do ZSRR	"	5
VII. Notatki i informacje	"	5
VIII. Artykuły, nieobjęte przez przegląd prasy	"	6

1. POLITYKA ZAGRANICZNA ZSRR. I STOSUNEK DO ZAGADNIEN MIEDZYNAR.

SYSTEM UGRUPOWAN WOJENNYCH:

IZWIESTJA 20.IV. W art. wst. pod pow. tytułem występują przeciwko systemowi sojuszków wojennych, praktykowanym przed wielką wojną, podkreślając, że tego rodzaju polityka wobec po-wojennego rozczłonkowania Europy stwarza wielkie niebezpieczeństwo dla pokoju międzynarodowego. Działalność Ligi Narodów, która jest właściwie ugrupowaniem "mocarstw wersalskich", bynajmniej niebezpieczeństwa tego nie usuwa. Prace zaś Komitetu Bezpieczeństwa, w/g oświadczenia Litwinowa, są tylko kamuflażem odradzających się ugrupowań wojennych, sojuszków i porozumień.

Biorąc dla ilustracji aktywność polityki włoskiej, autor zwraca uwagę na ostatnie wizyty w Rzymie Titulescu, Michalokopulusa, Ruszdy Beja i min. Zaleskiego i pisze między in., że rozmowy rzymskie nie mają nic wspólnego z pracami Komitetu Bezpieczeństwa, który wypracowuje traktaty wzorowe. Przeciwnie, praca nad temi "wzorowymi traktatami" i hałas, jaki się dokoła nich podnosi, jest wspaniałym kamuflażem dla tej "realnej" roboty, rezultatem której jest tworzenie sojuszków wojennych i wojenno-dyplomatycznych kombinacji.

Dalej autor analizuje przyczyny aktywności polityki włoskiej, powołując się na opinię Zerera w Vossische Ztg, i stwierdza, że wchodzi tu w grę czynniki wewnętrzne. Zatrzymując się na terenie polityki zewnętrznej, autor dochodzi do wniosku, iż polityka włoska całą swoją siłą kieruje się przeciwko Francji. Mussolini w danej chwili przystąpił ze specjalną energją do zrealizowania dawno zakreślonego planu - do zupełnej izolacji Jugosławji, która jest jedynym oparciem dla polityki francuskiej na Bałkanach. Izolację tę przeprowadza on z jednej strony przez rokowania z Turcją, Grecją i Bułgarją, a z drugiej - przez utrwalanie wpływów włoskich w Albanji.

Rozmowy włosko-tureckie oczywiście nie mają charakteru agresywnego, celem bowiem dyplomacji włoskiej jest uspokojenie Turcji, obawiającej się - nie bez przyczyny - ekspansji włoskiej w kierunku Anatolji. Tego rodzaju taktyka względem Turcji powinna ułatwić Mussoliniemu osiągnięcie innych, już agresywnych, celów w rokowaniach z Grecją i Bułgarją. Jeżeli Mussoliniemu uda się zawrzeć z Turcją pakt nieagresji, to ułatwi mu to zawarcie traktatów z Grecją i Bułgarją, zadaniem których jest okrażenie dyplomatycznie Jugosławji.

Zamknięcie granicy albańsko-jugosłowiańskiej było bezwątpie nia podyktowane z Rzymu i miało na celu wysondowanie ustosunkowania się sił do tej gry. I okazało się, że Anglja, która do niedawna podziurymywała całkowicie politykę włoską na morzu Śródziemnym i na Bałkanach, obecnie kurs polityki swojej nieco zmieniła. Ostry protest posła angielskiego w Albanji przeciwko zamknięciu granicy winien być przyjęty przez dyplomację włoską jako objaw niepokoju. Anglja w ostatnich czasach, idąc po linii zbliżenia się do Francji, skłonna jest w najbliższej fazie walki włosko-francuskiej przyjąć rolę arbitra - nie opowiadając się całkowicie ani po jednej, ani po drugiej stronie.

Włoskie plany antyfrancuskie są bezwątpienia szersze aniżeli walka przeciwko wpływowi francuskiemu na morzu Śródziemnym i na Bałkanach. Rozmowy z Bethlenem z jednej strony, i z Zaleskim z drugiej, mają na celu okrazenie drugiej podstawy wpływów francuskich w Europie - Czechosłowacji.

Oczywiście, że program nakreślony w rozmowach rzymskich, nie będzie mógł być całkowicie zrealizowany. Nie ulega wątpliwości, że program ten w przyszłych rozmowach francusko-włoskich na temat całego szeregu kwestyj /Tanger, Tunis, sprawy ogólnokolonjalne/ będzie mógł służyć jako obiekt kompensacyjny. Jednak rozmach tego planu i charakter gróźb, jakie zawiera, stanowi już niebezpieczeństwo samo w sobie, grożące sprawie zachowania pokoju. Metody i środki, stosowane przez dyplomację włoską i jej partnerów, nie różnią się niczym od tych, które doprowadziły do światowej rzezi w r. 1914.

NIEMIECKO-LITEWSKIE ROKOWANIA EKONOMICZNE:

IZWIESTJA 20.IV: zamieszczają depeszę Tassa z Berlina o rozpoczęciu się rokowań ekonomicznych niemiecko-litewskich. W/g opinii niemieckich kół politycznych, rokowania potrwać do niedzieli. Perspektywy rokowań przez kółka niemieckie oceniane są jako pomyślne.

W związku z tą depeszą Izwiestja piszą, że pomyślność rokowań niemiecko-litewskich zależy w pierwszym rzędzie od tego, czy rząd niemiecki zgodzi się bez zastrzeżeń na eksport litewskich produktów rolnych, gdyż pod naciskiem kapitału agrarnego rząd niemiecki wszedł na drogę protekcjonizmu agrarnego. W przedeniu rozwiązania Reichstagu zostało przyjęte postanowienie o zmniejszeniu normy importu mięsa mrożonego. Rzecz zrozumiała, że kapitał agrarny będzie przeciwdziałał wszelkimi sposobami, ażeby nie dopuścić do Niemiec produktów rolnictwa litewskiego. W ten sposób dla Litwy nie będzie żadnego praktycznego sensu zawierania traktatu handlowego, mającego zapewnić przemysłowi niemieckiemu rynek litewski.

ATAK KAPITAŁU:

EKONOMICZESKAJA MIZN 20.IV: w art. wst. stwierdza, iż kapitał międzynarodowy, głównie we Francji, Niemczech i Anglii, rozpoczął walkę z klasą robotniczą i z Z.S.R.R. pod hasłem walki z komunizmem. "Moralny front" przeciwko komunizmowi, zapowiedziany na naradzie sesji Ligi Narodów, jest obecnie realizowany. Burżuazja francuska zamierza przeprowadzić wybory do parlamentu w ten sposób, ażeby nie zdradzić rozbieżności w swym własnym środowisku i ażeby sprawę wewnętrzną i zewnętrzną długów Francji rozwiązać kosztem francuskiej klasy robotniczej.

Temi samymi motywami kieruje się i burżuazja niemiecka, która kosztem niemieckiej klasy pracującej usiłuje wybrnąć z trudności reparacyjnych, wpływających z planu Dawesa.

Dla kapitału angielskiego walka z komunizmem to tylko parawan, za którym prowadzi się walkę przeciwko Z.S.R.R. i przeciwko ruchowi narodowo-wolnościowemu w Indiach i w Egipcie. Kampanja przeciwko sowieckiemu monopolowi handlu zagranicznego to walka z industrializacją związku sowieckiego. Autor zapewnia, że atak kapitału na tę industrializację da akurat inne rezultaty niż te, których się spodziewają, albowiem do wszystkich dowodów przemawiających za industrializacją, będzie dodany nowy - dowód palącej konieczności przygotowania samoobrony ekonomicznej.

2. USTROJ PAŃSTWA I ADMINISTRACYJNY.

NOWY PODZIAŁ ADMINISTRACYJNY TERYTORJUM RSFSR
"IZWIESTIJA" z dn. 10/IV /Odesa/ donosi, iż wskutek decyzji prezydium C.K.W. sowieków RSFSR o utworzeniu centralnego obwodu Czarnoziemnego w RSFSR /"Centralnaja Czernoziomnaja Obłast"/ odbyła się w Moskwie na Kremlu narada członków C.K.W. sowieków RSFSR z gubernji, które mają wejść w skład nowego obwodu. Są to gubernje Woroneżska, Kurska, Orłowska i Tambowska. Podział terytorjum obwodu na gubernje i powiaty zostanie skasowany i zastąpiony przez podział na okręgi i rejony. Stolica obwodu mieścić się będzie w Woroneżu.

3. ŻYCIE PARTYJNE.

REFERAT P. STALINA
"PRAWDA" z dn. 18/IV ogłasza referat, wygłoszony przez sekretarza generalnego sowieckiej partji komunistycznej p. Stalina na zebraniu "aktywu" organizacji moskiewskiej partji w dniu 13-go b.m. W przemówieniu tem poruszył p. Stalin kwestję stosunków wewnątrz partji komunistycznej. Oświadczył on, iż charakterystyczną cechą wymienionych obrad zjednoczonego plenum C.K. i C.K.K. partji była surowa krytyka, której poddano podczas tych obrad politykę partji. Ponieważ opozycja nie była obecna na obradach, była to krytyka uczciwa, oparta na lojalnym stosunku do partji i do rzeczywistości. Mówca zastanowił się nad zagadnieniem krytyki polityki rządu sowieckiego przez członków partji komunistycznej i oświadczył, iż krytyka ta jest rzeczą pożądaną. Należy zwalczać tych członków partji, którzy uważają wszelką krytykę za zbędną. Państwo sowieckie i partja posiadają wiele braków. Należy się do tego przyznać otwarcie. Braki te mogą być usunięte jedynie zapomocą uczciwej krytyki. Siła bolszewizmu polega na tem, iż nie waha się przed uznaniem i naprawianiem własnych błędów. Nie należy się obawiać tego, iż zdrowa i uczciwa krytyka poczynan rządu sowieckiego przynieść może ~~nie~~ korzyści dla propagandy, zwróconej przeciwko temu rządowi. O wiele więcej korzyści daje tej propagandzie ponura rzeczywistość, o ile nie jest krytykowana i naprawiana. Oczywiście jest tu mowa tylko o krytyce rewolucyjnej. Kontr-rewolucja nie ma głosu w państwie sowieckim i prawo krytyki poczynan rządu należeć powinno jedynie do członków partji i uczciwych obywateli. Następne rozdziały swego referatu poświęcił p. Stalin zagadnieniom gospodarczym w związku z kwestją zakupów zbożowych oraz sprawom spisku w zagłębiu Donieckim. Rozdziały te zostały zreferowane w poprzednim przeglądzie prasy ZSRR.

NADUŻYCIENIE WŁADZY PRZEZ CZŁONKÓW PARTJI

"WŁAST TRUDA" z dn. 8/IV /Władykaukaz/ podaje, że w stancyi Ubieżyńskiej, w okręgu Armawirskim rozpoczął się proces 6-ciu członków partji komunistycznej, współpracowników rejonowego komitetu wykonawczego sowieków. Stanęli oni przed sądem jako ~~oskarżeni~~ oskarżeni o nadużywanie władzy. Polegało to na systematycznym znęcaniu się nad ludnością włościańską. W wypadkach zatargów z członkami rejonowego komitetu wykonawczego włościan chłostano w stajni komitetu, jak za czasów niewoli włościańskiej w Rosji w stuleciu XVIII-XIX.

WYKLUCZENIE OPOZYCYJNISTÓW Z C.K.W. SOWIEKÓW ZSRR

"SIEGODNIA WILCZERON" z dn. 20/IV /Ryga, pismo demokratyczne/ podaje z Moskwy, iż sekretarz C.K.W. sowieków ZSRR p. Jenukidze oświadczył na sesji C.K.W., iż prezydium C.K.W. wykluczyło ze składu członków C.K.W. sowieków ZSRR opozycjonistów Trockiego, Bielobrodowa, Zinowjewa, Iszczenko, Kamieniewa, Rakowskiego, Smirnowa i Kasparową. Wykluczenia tego dokonało prezydium C.K.W. wbrew konstytucji sowieckiej, przyjmując pod uwagę nadzwyczajne okoliczności. Mianowicie uznało prezydium, iż byli komuniści, pozbawieni zaufania partji

LEZELLE DE LAUSANNE. 18. IV. podaje, że artykuł otrzymany przez redakcję ze źródeł polskich, w którym powiedziane jest, że układ handlowy polsko-niemiecki, jeżeli kiedykolwiek mogło być podpisany, będzie rezultatem wielkich wysiłków. Najdłuższe Niemcy chcą zuznawac Polskę i trwako to dwa lata, ale Polska data sobie radę i znalazła inne rynki zbytu, a nawet ustabilizowała swą walutę. Dając przegląd taktyki niemieckiej w sprawie rokowań w dalszym ciągu autor pisze: Niemcy uważają traktaty handlowe za najlepszy sposób propagandy politycznej, a nigdy żadne państwo nie może pozwolić na to, aby inne państwo zapomnęło traktatu handlowego przygotowywano sobie tereny dla kolonizacji. Oczywiście tak, Niemcy pozostają wiernie polityce przedwojennej Bismarcka: Prawo niemieckie, dotyczące cudzoziemców w Niemczech, nie jest zgodniej sze, niż prawo polskie: jakkolwiek Niemcy są członkiem Ligi Narodów, prowadzą dalej podobną politykę imperialistyczną jak przed wojną.

POLSKA-WŁOCHY.

LA TRIBUNA 19. IV. W depeszy z Warszawy streszcza art. p: Chrząno skiego w liście do Kurjera Codziennym o wizycie min: Zaleskiego i o stosunkach polsko-włoskich: Dziennik do- daje, że włoska opinia publiczna winna wziąć pod uwagę fakt, iż Polska nigdy nie była zwolenniczką panslawizmu.

CESKO-SŁOWENSKA REPUBLIKA. 17. IV. W art: wstępnym, pisząc,

o stosunku Polski do M: Ententy, zaznacza, że największe znaczenie posiada fakt, iż podróz min: Zaleskiego do Rzymu nie wpłynęła na zmianę polityki polskiej, która, podobnie jak polityka M: Ententy, idzie do linii zachowania traktatów pokojowych: Współpraca Polski z M: Ententą jest czynnikiem w oku niektórych dzienników, które wskazują, że Mussolini pokusił się o sprowadzenie Polski z jej dotychczasowej drogi i skieruje ją przeciwko M: Entencie: Min: Zaleski swym jasnym oświadczeniem rozwiął te przypuszczenia, co zostało radośnie przyjęte: Autor pisze dalej, że nie potrzeba wobec tego precyzować rozmów rzymskich, gdyż ca- ry świat pragnie pokoju; a rozmowy rzymskie idą tej nie- sptzeniewierzyli się.

CORRESPONDENCE UNIVERSITÄT 18. IV. Un diplomate pisze p: t:

"Le voyage de M: Zaleski", ze wizyta polskiego min: w Rzymie tak, jak i wszyskie poprzednie, wywołują komentarze, wywołujące spro- stowania ze strony zainteresowanych: Min: Zaleski oświadczył, że ze bytność jego w Rzymie nie ma w sobie nic tajemniczego, ani sensacyjnego: Polska pragnie dobrych stosunków z całym światem, czego zdobyła dowody, zwłaszcza w stosunkach z Niemcami, tem, czego zdobyła dowody, zwłaszcza w stosunkach z Niemcami, Rosją, Szwecją i Litwą: Ponieważ Woldemars rozmawiał w Rzymie z Mussolinim o sprawach polsko-litewskich, należy przypuszczać, że i min: Zaleski poruszył je w rozmowach z premierem włoskim: Procz tego, inne jeszcze zagadnienia interesują Polaków, a mianowicie: M: Ententa, z którą Polska jest ściśle związana: Oświadczenie uzynione w tej sprawie lordowi Rothermere, sto- sunki włosko-tureckie, zaznajomienie się z polityką Włoch, oraz sprawy Bliskiego Wschodu nie mogą być w Warszawie objętne: Nie należy jednak nadawać tej wizycie zbyt wielkiej wagi, jak to robiono w Niemczech, ani nie należy się przejmować wiadomo- ciami z Berlina, jak to czynią niektóre dzienniki francuskie; zapominające o tem, że zewnętrzna polityka Włoch skłony jest do użytku wewnętrznego: Wreszcie, co się tyczy polityki zagraniczej, utrzymam, że polityka pokojowej, opartej na aljansie z Francją i krajem się na słowa marszałka Pilsudskiego w Sejmie, oraz na oświadczeniu min: Zaleskiego, złożone przed wyjazdem do Rzymu:

komunistycznej, nie mogą pozostawać w składzie członków rządu ZSRR. Powrót byłych opozycjonistów w skład C.K.W. sowieków ZSRR będzie umożliwiony dopiero przez ewentualny powrót ich w skład partji komunistycznej. Prócz tego p. Jenukidze oświadczył, iż prezydium C.K.W. sowieków ZSRR wykluczyło również ze składu tego ~~prezydium~~ C.K.W. byłego prezesa rady komisarzy ludowych autonomicznej republiki Krymskiej p. Ibragimowa, który oskarżony jest o szereg czynów natury kryminalnej.

4. SPRAWY NARODOWOŚCIOWE.

UKRAINIZACJA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH W USRR

"KOMMUNIST" z dn. 4/IV /Charków/ ogłasza uchwałę prezydium centralnej rady związków zawodowych na Ukrainie sowieckiej w sprawie ukrainizacji wymienionych związków. Uchwała ta zaleca związkom zawodowym skierowanie całej pracy wychowawczej i kulturalno-osiwiatowej wśród członków związku na tory opanowania mowy ukraińskiej przez członków związków oraz rozwoju kultury ukraińskiej jako czynnika rozwoju socjalizmu i zjednoczenia robotników i włościan w USRR. Ponieważ szereg sowieckich związków zawodowych ustosunkowuje się dotychczas biernie do sprawy ukrainizacji, przypomina uchwała wszystkim sowieckim organizacjom zawodowym na Ukrainie ich obowiązek w tej kwestji i grozi zastosowaniem surowych kar w stosunku do tych organizacyj, które nadal zachowywać się będą w sprawach ukrainizacyjnych biernie. Przedewszystkiem przeprowadzona ma być ukrainizacja związkowej akcji kulturalnej i oświatowej tych ośrodków przemysłu sowieckiego na Ukrainie, w których ukraińcy stanowią bezwzględną większość klasy robotniczej. W tych zaś ośrodkach przemysłowych, w których ukraińcy nie stanowią większości, prawa języka ukraińskiego powinny być bezwzględnie zabezpieczone. Cała prasa sowiecka na Ukrainie, bez wyjątku oraz bez różnicy języka, w którym się ukazuje, powinna prowadzić stałą akcję na rzecz ukrainizacji. Organizacje związkowe powinny dbać o rozwój wydawnictwa w języku ukraińskim oraz o zaopatrywanie klubów robotniczych w dobor książek w języku ukraińskim. Akcja ta powinna być prowadzona w kontakcie z ukraińskimi związkami literackimi w USRR. Ukrainizacja dotyczyć ma wszystkich stron kulturalnej akcji związków, przedewszystkiem zaś teatru robotniczego, który jest, zdaniem uchwały, potężnym narzędziem popularyzacji idei ukrainizacyjnej wśród ludności. Uchwała omawia również kwestję przygotowania wykwalifikowanych sił kulturalnych dla przeprowadzenia wyszczególnionej akcji. Pod tym względem zaleca uchwała wyróżnienie najbardziej zasłużonych w dziedzinie ukrainizacji działaczy.

MNIEJSZOSCI NARODOWE NA UKRAINIE SOWIECKIEJ

"IZWIESTJA ODESSKOGO OKRUZKOMA K.P.B.U." z dn. 8/IV donosi, że prezydium C.K.W. sowieków USRR zatwierdziło uchwałę rady komisarzy ludowych w sprawie stosunku do mniejszości narodowych na Ukrainie sowieckiej. Władze administracyjne otrzymały polecenie przyspieszenia pracy nad wyodrębnieniem sowieków i rejonów narodowych. Okręgowe komitety wykonawcze otrzymały polecenie przestrzegania zasady samodzielności budżetowej narodowych sowieków wiejskich. Komisariat ludowy spraw wewnętrznych, komisariat sprawiedliwości oraz C.K. mniejszości narodowych w Charkowie dbać mają o przygotowanie urzędników dla wyodrębnionych sowieków narodowych oraz o zaopatrzenie tych sowieków w literaturę sowiecką w językach mniejszości. Milicja i władze sądowe w wyodrębnionych rejonach mniejszościowych urzędować powinny w językach mniejszości. Dotyczy to również funkcjonariuszów skarbowych, o ile się bezpośrednio z ludnością stykają. Wszystkie inne komisariaty ludowe i władze dbać mają o prawa mniejszości narodowych narówni z prawami rdzennej ludności, przestrzegając ściśle zasady obrony kultury narodowej przed wpływem ukraińskim lub rasyfikacyjnym.

[Faint, mirrored text bleed-through from the reverse side of the page, including words like "KOMISJA" and "KRAJOWY"]

6. POLITYKA SOCJALNA I ZAWODOWA.

POLITYKA SOWIECKA NA WSI SYBERYJSKIEJ
"KRASNOJE ZNANIE" z dn. 1/IV /Władywostok/ omawia w szeregu artykułów i wzmianek wytyczne sowieckiej polityki w stosunku do ludności rolniczej na Dalekim Wschodzie. Pismo stwierdza, iż wieś sowiecka ma jeszcze dużo potrzeb kulturalnych i gospodarczych, potrzebuje lepszych dróg, nowych mostów i gmachów szkolnych i t.p. Budżety lokalne nie wystarczają na pokrycie wszystkich tych wydatków. Nowa ustawa o samoopodatkowaniu się ludności przekłada ciężar tych wydatków z ramion "biedoty" na ramiona "kułaków". Lecz ci ostatni uchylają się od wykonywania ustawy i stawiają władzom sowieckim opór. Biedota oraz średniozamożne włościanstwo powinny zmusić kułaków do wpłacania nowego podatku i to w wysokości większej, niż było dotychczas przewidziane.

8. STOSUNEK EMIGRACJI DO ZSRR.

W.KS. MIKOŁAJ MIKOŁAJEWICZ I GEN. WRANGIEL O DEKLARACJACH
GEN. DENIKINA
"NOWOJE WREMNIA" z dn. 18/IV /Białogród, pismo monarchistyczne zwolenników w.ks. Mikołaja Mikołajewicza/ ogłasza punkt widzenia w.ks. Mikołaja Mikołajewicza oraz gen. Wrangla w sprawie głośnych deklaracji politycznych gen. Denikina. W.ks. Mikołaj Mikołajewicz przypomina z okazji ogłoszenia tych deklaracji swoją rozmowę z publicystą amerykańskim w roku 1924, kiedy powiedział, iż będzie chwila, w której armia czerwona przestanie być czerwoną i wraz z rosyjskimi oddziałami wojskowymi na emigracji stworzy armję rosyjską. Gen. Wrangiel ogłosił w tej sprawie komunikat, zwrócony przeciwko deklaracjom gen. Denikina. Zdaniem gen. Wrangla walka rosyjskich formacji "białych" przeciwko władzy komunistycznej była jedynym błyskiem światła wśród chmur rewolucji rosyjskiej, była to walka o Rosję i dla Rosji. Byli wojskowi biali nadal nie dbają o siebie i myślą tylko o Rosji. Jest to różnica, która istnieje pomiędzy nimi a tymi wojskowymi sowieckimi, do których należy anonimowy korespondent gen. Denikina z Moskwy.

10. NOTATKI I INFORMACJE.

ZJAZD GEOLOGICZNY W TASZKIENCIE
"PRAWDA MOSTOKA" z dn. 5/IV /Taszkient/ podaje, że dnia 20-go maja r.b. rozpoczną się w Taszkiencie obrady III sowieckiego zjazdu geologicznego. Szereg uczonych geologów obcych otrzymał od rządu ZSRR zaproszenie do wzięcia udziału w obradach zjazdu.

PRZED POBYTEM KRÓLA AMANULLAHA ZSRR
"ZARIA MOSTOKA" z dn. 6/IV /Tyflis/ zamieszcza rysunek, zaopatrzonego w krótki komentarz w sprawie podróży króla Amanullaha. Z okazji pobytu króla w Londynie pismo zaznacza, że "Wielka Brytania dąży do zerwania stosunków pomiędzy Afganistanem a ZSRR". Notatka ta należy do rzędu licznych notatek w sprawie podróży króla Amanullaha, ogłoszonych ostatnio w prasie sowieckiej. We wszystkich tych notatkach osoba króla traktowana jest przez prasę sowiecką bardzo przychylnie, we wszystkich prawie wypadkach królowi dany jest przez prasę sowiecką tytuł "Padyszacha Afganistanu".

ŚWIĘTO ZASIEWÓW
"KOMUNIST" z dn. 11/IV podaje z Połtawy, iż w szeregu miejscowości na Ukrainie sowieckiej ludność włościańska pod wpływem agitacji komunistycznej uchwaliła obchodzić nowe sowieckie "święto zasiewów", które połączone będzie z międzynarodowym świętem robotniczym w dniu 1-go maja r.b. W przyszłości święto to zastąpić ma dla ludności ZSRR chrześcijańskie święto Wielkiej Nocy.

PROCES TERORYSTÓW MONARCHISTYCZNYCH

"IZWIESTIJA CIK ZSSR" z dn. 18/IV donosi z Mińska, iż sąd miński skazał na karę śmierci przywódcę grupy bojowej terrorystów monarchistycznych Michajłowa, syna pułkownika byłej armji carskiej, który został rozstrzelany pod zarzutem kontr-rewolucji w roku 1919. Drugiego członka tej grupy, syna redaktora rosyjskiego pisma monarchistycznego na Łotwie Łucikowicza oraz trzeciego członka grupy Pawłowa skazano na 5 lat więzienia każdego. Terrorysty monarchistyczni przekroczyli granicę sowiecko-łotewską, mając na celu organizację tajnych kółek monarchistycznych w ZSRR, rozpowszechnianie literatury kontr-rewolucyjnej oraz dokonanie szeregu aktów terrorystycznych przeciwko reprezentantom władzy sowieckiej i partji komunistycznej. W chwili zatrzymania znaleziono przy nich broń.

11. ARTYKUŁY, NIEOBJETE PRZEZ PRZEGLĄD PRASY.

- 1/ "PRAWDA" z dn. 18/IV ogłasza artykuł p.t. "Chemizacja gospodarki narodowej".
- 2/ IBIDEM ogłasza tekst sprawozdania z dyskusji nad kwestją budżetową podczas obrad sesji C.K.W. sowietów ZSRR.
- 3/ IBIDEM ogłasza rozkaz dzienny rewolucyjnej rady wojennej ZSRR z okazji promocji inżynierów wojskowych w Leningradzie.
- 4/ "SIEGODNIA" z dn. 20/IV ogłasza artykuł p.t. "Poezja rosyjska w przekładach polskich".
- 5/ "DNI" z dn. 17/IV ogłasza artykuł w sprawie rozłamu w rosyjskiej partji socjalistów-rewolucjonistów na emigracji.
- 6/ IBIDEM z dn. 11/IV ogłasza artykuł p.t. "Kryzys czy likwidacja kolonizacji żydowskiej na Krymie".
- 7/ "KRASNOJE ZNAMIA" z dn. 30/III ogłasza korespondencję z Warszawy p.t. "Wyniki wyborów w Polsce".
- 8/ "TRUD" z dn. 12/IV ogłasza artykuł wstępny p.t. "Zjednoczone plenum C.K. i C.K.K. o sprawie szachtyńskiej".
- 9/ IBIDEM ogłasza korespondencję z zagłębia Donieckiego p.t. "Doświadczenia sprawy szachtyńskiej". Artykuł stwierdza brak inicjatywy i pracy ze strony sowieckich związków zawodowych w zagłębiu, które ponoszą, zdaniem autora, część winy za stosunki w zagłębiu.
- 10/ IBIDEM z dn. 11/IV ogłasza szereg informacji z działalności międzynarodówki związków zawodowych p.t. "W biurze wykonawczym międzynarodówki związków zawodowych".
- 11/ "REWOLUCYJONNAJA ROSSLJA" z marca r.b. /Nr.65/ omawia w artykule wstępnym sytuację polityczną w Europie, poruszając między innymi, kwestję sytuacji w Polsce.
- 12/ "RUL" z dn. 20/IV ogłasza artykuł wstępny o rozłame w partji socjalistów-rewolucjonistów rosyjskich na emigracji.
- 13/ IBIDEM ogłasza artykuł p.t. "Rosjanie w Polsce".
- 14/ "POSLEDNIJE NOWOSTI" z dn. 18/IV ogłasza artykuł p.t. "Ludność Rosji". Artykuł ten omawia zagęszczenie zaludnienia ZSRR na podstawie najnowszych danych statystycznych.
- 15/ "WOZRODZENJE" z dn. 12/IV ogłasza wzmiankę p.t. "Narada biskupów w Charbinie".

